

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2018/341**av den 27 september 2017****om den statliga stödordning SA.34433 (2012/C) (f.d. 2012/NN) som Frankrike har infört (avgift till förmån för den nationella organisationen för jordbruks- och fiskeriprodukter [France AgriMer] – artikel 25 i lag nr 2005-1720 av den 30 december 2005)***[delgivet med nr C(2017) 4431]***(Endast den franska texten är giltig)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Efter ett klagomål begärde kommissionen genom ett fax av den 28 november 2011 att de franska myndigheterna skulle lämna alla nödvändiga upplysningar för att mot bakgrund av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) granska den avgift som införts genom artikel 25 i lag nr 2005-1720 av den 30 december 2005 till förmån för den nationella organisationen för jordbruks- och fiskeriprodukter (France AgriMer) (nedan kallad *avgiften*). De franska myndigheterna fick en tidsfrist på en månad för att överlämna de begärda upplysningarna.
- (2) Genom en skrivelse till kommissionen av den 11 december 2011 ansökte Frankrike om en förlängning av tidsfristen till den 1 februari 2012.
- (3) Kommissionen beviljade den begärda förlängningen genom ett fax av den 12 december 2011.
- (4) De upplysningar som begärdes den 28 november 2011 överlämnades till kommissionen av Frankrike genom ett e-postmeddelande av den 14 februari 2012.
- (5) Genom ett fax av den 5 mars 2012 underrättade kommissionen de franska myndigheterna om sitt beslut om att inleda ett förfarande avseende icke anmält stöd, registrerat som ärendenummer SA.34433 (2012-NN), eftersom avgiften hade införts utan att något statligt stöd hade anmälts till och godkänts av kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i EUF-fördraget. Genom ett fax av den 14 juni 2012 underrättade kommissionen de franska myndigheterna om att ärendets omfattning hade utökats eftersom granskningen av de tillgängliga upplysningarna hade visat att förordningen om stöd av mindre betydelse inte hade tillämpats korrekt, vilket innebar att en åtgärd som inte skulle ha utgjort statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget om förordningen hade tillämpats korrekt hade omvandlats till icke anmält stöd.
- (6) Genom en skrivelse av den 4 oktober 2012 ⁽¹⁾ underrättade kommissionen Frankrike om sitt beslut av den 3 oktober 2012 att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 i EUF-fördraget avseende tillämpningen av denna avgift. Kommissionen uppmanade de franska myndigheterna att inkomma med synpunkter på inledandet av förfarandet inom en månad.
- (7) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på åtgärden i fråga.
- (8) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.
- (9) Genom ett e-postmeddelande av den 16 oktober 2012 begärde Frankrike att kommissionen skulle förlänga tidsfristen med en månad (till den 4 december 2012) för att lämna in sitt svar på inledandet av det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 i EUF-fördraget.
- (10) Kommissionen beviljade den begärda förlängningen genom ett fax av den 18 oktober 2012.

⁽¹⁾ Skrivelse SG-Greffe (2012) D/15827.⁽²⁾ EUT C 361, 22.11.2012, s. 10.

- (11) Frankrike översände sitt svar på inledandet av det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 i EUF-fördraget genom ett e-postmeddelande av den 5 december 2012.
- (12) Efter att ha granskat detta svar hade kommissionens avdelningar ett möte med de franska myndigheterna den 12 december 2012 för att förtydliga vissa punkter i ärendet. Efter mötet begärde kommissionen kompletterande upplysningar genom ett fax av den 15 januari 2013.
- (13) De upplysningar som begärdes den 15 januari 2013 översändes till kommissionen av Frankrike genom ett e-postmeddelande av den 18 februari 2013. De franska myndigheterna lämnade nya upplysningar den 23 juni 2016 som svar på en begäran från kommissionen den 8 oktober 2015, och den 20 januari 2017 som svar på en begäran från kommissionen den 19 oktober 2016.

II. BESKRIVNING

- (14) Genom artikel 25 i lag nr 2005-1720 av den 30 december 2005 (tilläggsbudget för 2005) infördes en avgift till förmån för France AgriMer för att finansiera France AgriMers åtgärder för att gynna marknaden för mjölkprodukter. Den senaste konsoliderade versionen är daterad den 1 januari 2012.
- (15) Avgiften ska betalas av komjolkproducenter som innehar en individuell referenskvantitet för direktförsäljning i den mening som avses i rådets förordning (EG) nr 1788/2003 ⁽¹⁾ och av mjölkuppköparna. Avgiften grundas på följande:
- Den mängd komjolk som producenten har levererat i form av mjölk under tolv månadersperioden före den 1 april varje år (nedan kallad *referensperioden*) och som överskrider den referenskvantitet som France AgriMer har anmält till den producenten för mjölkleveranser under den perioden (i detta fall underrättar France AgriMer varje uppköpare som producenten har levererat mjölken till om avgiftsbeloppet och månaden efter denna underrättelse ska uppköparen till France AgriMer betala ut intäkterna från den avgift som har tagits ut av de producenter som har levererat mjölk till uppköparen).
 - Den mängd komjolk som har sålts eller överlåtits eller använts för att framställa mjölkprodukter som har sålts eller överlåtits av producenten under referensperioden och som överskrider den referenskvantitet som har anmälts till producenten för direktförsäljning för den perioden (i detta fall underrättar France AgriMer varje producent som har bedrivit direktförsäljning om beloppet för avgiften och den berörda producenten ska betala in avgiften till France AgriMer under månaden efter denna underrättelse).
- (16) Avgiften kan bli föremål för återbetalningar ⁽²⁾ som kan kumuleras. Det som utlöser avgiften är leverans av mjölk eller direktförsäljning av mjölk eller mjölkprodukter under referensperioden. Till exempel föreskrivs i artikel 4 i beslutet av den 17 augusti 2010 om en avgift som ska tas ut från mjölkuppköpare och mjölkproducenter som har överskridit sin individuella leveranskvot för regleringsåret 2009–2010, att France AgriMer inom ramen för det tillgängliga utrymme som har fastställts på nationell nivå vid utgången av regleringsåret 2009–2010 till uppköparna ska återbetala en del av den avgift som ska betalas av de producenter som levererar deras mjölk, på följande villkor:
- Samtliga producenter ska få en återbetalning som motsvarar 1 % av deras kvot ⁽³⁾.
 - De producenter vars individuella kvot är högst 160 000 liter kan dessutom få en maximal återbetalning på 2 866 euro, vilket motsvarar en mängd på 10 000 liter.
 - Producenter med en kvot på mellan 160 000 och 169 900 liter får en kompletterande återbetalning som är utformad så att de kan komma upp i 171 600 liter.
- (17) När producenten ska betala den mjölkavgift som avses i artikel 1.1 i förordning (EG) nr 1788/2003 ska avgiften inte tas ut för de berörda kvantiteterna. Enligt denna bestämmelse införs en mjölkavgift från och med den 1 april 2004 och under elva på varandra följande tolv månadersperioder med början den 1 april på de kvantiteter komjolk eller andra mjölkprodukter som saluförs under den berörda tolv månadersperioden och som överskrider den nationella referenskvantiteten.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1788/2003 av den 29 september 2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EUT L 270, 21.10.2003, s. 123).

⁽²⁾ Detta begrepp omfattar även de nedsättningar som anges i beslutet om att inleda förfarandet.

⁽³⁾ Enligt uppgifter från de franska myndigheterna beräknas återbetalningen inte utifrån kvoten utan från den mängd som överskrider kvoten (se skäl 29).

- (18) Avgiften är fastställd till 28,54 euro per 100 kg mjölk för regleringsåret 2006–2007 och till 27,83 euro för de efterföljande regleringsåren.
- (19) Intäkterna från avgiften används för att finansiera ett delvis eller fullständigt upphörande med mjölkproduktion genom stöd till upphörande med mjölkproduktion (ACAL). Konkret innebär detta att stödmottagaren får en ersättning per liter från den offentliga myndigheten France AgriMer. De andra finansieringskällorna för stödet till upphörande med mjölkproduktion utgörs av medel från systemet med särskilda överföringar utan mark (nedan kallat *systemet med särskilda överföringar*) ⁽¹⁾, statsbudgeten och eventuellt medel från kommuner. En del av intäkterna från avgiften har också använts för mjölkföretag som har tvingats destruera mjölk som har förorenats av polyklorerad bifenyl (PCB) under regleringsåret 2007–2008. Enligt de franska myndigheterna har detta finansiella stöd beviljats inom ramen för stöd av mindre betydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 ⁽²⁾.
- (20) Beloppet för stöd till upphörande med mjölkproduktion beräknas på grundval av följande:

euro/liter	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014
Upp till 100 000 liter	0,15	0,1125	0,075	0,0375
Från 100 001 till 150 000 liter	0,08	0,06	0,04	0,02
Från 150 001 till 200 000 liter	0,05	0,0375	0,025	0,0125
Mer än 200 000 liter	0,01	0,0075	0,005	0,0025

- (21) Inkomsterna från avgiften och användningen av den har utvecklats på följande sätt fram till regleringsåret 2010–2011:

(euro)						
Regleringsår	Uttagen avgift	ACAL, finansierat med avgiften	ACAL finansierat med andra avgifter	Varav särskilda överföringar	ACAL totalt	Övriga åtgärder som finansieras med avgiften
2005/2006	17 080 881	Inget ACAL-program				
2006/2007	11 858 443	12 851 977	21 509 339	21 454 252	34 361 316	
2007/2008	2 959 456	13 228 140	33 848 558	32 798 510	47 076 698	1 260 753
2008/2009	17 183 670	2 571 271	23 411 722	21 311 722	25 982 992	
2009/2010	10 093 611	17 909 294	12 349 799	12 349 799	30 259 093	
2010/2011	12 629 142	9 904 398	18 021 681	18 021 681	27 926 079	
Totalt	71 805 202	56 465 080	109 141 098	105 935 964	165 606 178	

III. BESKRIVNING AV ORSAKERNA TILL ATT DET FORMELLA GRANSKNINGSFÖRFARANDET INLEDDES

- (22) Kommissionen beslutade att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 i fördraget av följande skäl:

— Det verkade som om uttaget av avgiften i sig innehöll inslag av statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, eftersom den omfattade återbetalningar som inte verkade motiverade av det befintliga skattesystemet. Dessa inslag av stöd verkade inte heller gå att motivera med hänsyn till de gällande reglerna för statligt stöd i jordbrukssektorn.

⁽¹⁾ System med köp av kvoter.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse (EUT L 379, 28.12.2006, s. 5).

- Upphörandet med mjölkproduktion, som bl.a. finansierats med avgiften, kunde vara delvis eller fullständigt. Enligt gällande regler för statligt stöd inom jordbrukssektorn är emellertid stöd till upphörande med verksamhet enbart förenligt med den inre marknaden om all jordbruksverksamhet i kommersiellt syfte upphör helt och hållet.
- En del av avgiften har använts för att finansiera destruktion av mjölk som har förorenats med PCB inom ramen för stöd av mindre betydelse enligt förordning (EG) nr 1998/2006. Det var osäkert om den förordningen kunde utgöra en lämplig rättslig grund för att bevilja stöd av mindre betydelse i det här specifika fallet. Användningen av en oriktig rättslig grund kunde leda till stöd med ett inslag av statligt stöd som inte hade förklarats förenligt med den inre marknaden.
- Avgiftsuttaget och stödet till upphörande med verksamhet föreföll vara oförenliga med den gemensamma marknadsordningen för mjölk, eller skulle i vilket fall som helst kunna störa dess funktion. Enligt reglerna för statligt stöd inom jordbrukssektorn kan en åtgärd med sådana egenskaper inte anses vara förenlig med den inre marknaden.

IV. DE FRANSKA MYNDIGHETERNAS SYNUNKTER PÅ INLEDANDET AV DET FORMELLA FÖRFARANDET

- (23) I sin skrivelse som skickades med e-post den 5 december 2012 understryker de franska myndigheterna för det första att det finns en rättslig grund för stödet till upphörande med mjölkproduktion i EU-lagstiftningen om den gemensamma organisationen av marknaderna. Enligt denna rättsliga grund, dvs. artikel 75.1 a i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, får medlemsstaterna bevilja producenter som åtar sig att slutgiltigt upphöra med delar av eller hela sin mjölkproduktion en ersättning som betalas ut i en eller flera årliga utbetalningar och tillföra den nationella reserven de således frigjorda individuella kvoterna. De franska myndigheterna anser att denna artikel ska tillämpas oberoende av de övriga bestämmelser som gäller förvaltningen av mjölkkvoter och uttaget av en eventuell avgift om kvoten överskrids.
- (24) De franska myndigheterna hänvisar till kommissionens ståndpunkt att finansiering av upphörande med mjölkproduktion prima facie motsvarar definitionen av statligt stöd, men understryker att EU:s lagstiftning före 2007, i synnerhet förordning (EG) nr 1788/2003, inte innehöll någon uttrycklig hänvisning till skyldigheten att anmäla stöd till produkter inom mjölksektorn och mjölkprodukter. De anger att villkoren har förtydligats genom artikel 180 i förordning (EG) nr 1234/2007 där det uttryckligen fastställs att ordningen med stöd till upphörande med mjölkproduktion ska omfattas av anmälningsförfarandet. Myndigheterna har alltså i god tro ansett att de har följt EU-lagstiftningen genom att regelbundet lämna in uppgifter om ersättningssystemet till kommissionen med hjälp av frågeformulär. Myndigheterna hävdar att kommissionen under alla omständigheter kände till ordningen med stöd till upphörande med mjölkproduktion eftersom den hade ställt frågor till Frankrike om den vid granskningen av stödordningen för frivillig minskning av mjölkproduktionen i Bretagne (stöd N 290/2007 – Arval). Avslutningsvis åtar de sig att anmäla systemet inför framtiden (vilket de har gjort, se skäl 53).
- (25) Vad gäller frågan om stödet till upphörande med mjölkproduktion är förenligt med den inre marknaden och i synnerhet kommissionens påpekande att ordningen inte verkar vara förenlig med punkt 88 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013 (nedan kallade *riktlinjerna 2007–2013*) ⁽²⁾ hävdar de franska myndigheterna att stödet till upphörande med mjölkproduktion är förenligt med artikel 75 i förordning (EG) nr 1234/2007 och att kommissionen bör ta hänsyn till den artikeln i sin bedömning. Dessutom anger de att endast en del av producenternas ansökningar om stöd till upphörande med mjölkverksamhet avser nedläggning av verksamheten på grund av pensionering (cirka 10 % av alla stödmottagare). För de ärendena har villkoret om att all kommersiell jordbruksverksamhet ska upphöra permanent och slutgiltigt uppfyllts. För de andra producenterna anser myndigheterna att systemet med stöd till upphörande med mjölkproduktion är förenligt med den inre marknaden med hänsyn till punkterna 143 och 144 i riktlinjerna 2007–2013 om stöd för nedläggning av produktions-, bearbetnings- och saluföringskapacitet för jordbruksprodukter.
- (26) Angående punkterna 143 och 144 i riktlinjerna 2007–2013 påpekar de franska myndigheterna att det råder överkapacitet inom mjölksektorn, vilket framhålls i skäl 30 i förordning (EG) nr 1234/2007, och att enligt den förordningen får mjölkproduktionen upphöra helt eller delvis. Dessutom menar de att systemet med stöd till upphörande med mjölkproduktion uppfyller villkoret om att det ska krävas en motprestation från stödmottagaren. Motprestationen införs genom systemet med särskilda överföringar utan mark, som inrättades

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning) (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 319, 27.12.2006, s. 1.

2006 i enlighet med artikel 18.1 b i förordning (EG) nr 1788/2003. Genom systemet överförs frigjorda referenskvantiteter till producenter mot betalning, enligt en fastställd taxa. En ersättning som beräknas enligt samma taxa som för stödet till upphörande med mjölkproduktion betalas ut till de producenter som avstår från sin referenskvantitet för mjölkproduktion. Taxan och dess koppling till stödet för upphörande med mjölkproduktion fastställs årligen för varje regleringsår för mjölk. Enligt de franska myndigheterna innebär systemet med särskilda överföringar att den stödberättigade sektorn ger ett sammantaget bidrag till systemet med stöd till upphörande med mjölkproduktion som motsvarar minst 50 % av de offentliga utgifterna för systemet. Stödordningen utesluter dessutom företag i svårigheter, är tillgänglig på samma villkor för alla ekonomiska aktörer, skapar inga konkurrensfördelar eftersom den är utformad som en ersättning och denna ersättning endast beviljas mot avstående av kvoter upphävs, inte i något fall leder till överkompensation för förluster av kapital och framtida intäkter eftersom ersättningen sänks gradvis (under den berörda perioden har den genomsnittliga ersättningen för att avstå från kvoter höjts till 0,083 euro per liter, medan värdet på kvoten under samma period var 0,10 euro per liter).

- (27) När det gäller ersättning som har betalats ut efter destruktion av mjölk som har förorenats av PCB betonar de franska myndigheterna att det beslut som utfärdats av direktören för branschkontoret om att införa stödordningen för att kompensera aktörerna för deras förluster grundar sig på både kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 och kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007⁽¹⁾. Förordning (EG) nr 1998/2006 användes för stöd som betalats ut till mejerier för destruktion av inköpt mjölk som hade genomgått en första bearbetning efter insamlingen, medan förordning (EG) nr 1535/2007 användes för att finansiera destruktion av obehandlad mjölk hos producenter med direktförsäljning. Förlusterna hade inte överkomparerats i någotdera fallet.
- (28) När det slutligen gäller återbetalningarna hävdar de franska myndigheterna att ordningen för återbetalning enligt de ministeriella förordningarna enbart var tillämplig när producenten var skyldig att betala en avgift för överskottproduktion inom ramen för det berörda skattesystemet, eller den mjölkavgift som avses i artikel 78 i förordning (EG) nr 1234/2007. Åtgärden skulle alltså tillämpas inom ramen för en sanktionsordning som inte kunde likställas med en förmånlig behandling av aktörerna. Om det konstaterades att den nationella kvoten hade överskridits skulle återbetalningsordningen tillämpas i enlighet med artikel 84.1 i den förordningen. Trots att systemet fungerar olika för olika kategorier av aktörer snedvrider det alltså inte konkurrensen mellan producenterna. De som har tillgång till den infrastruktur och de finansiella medel som krävs för att producera mer än sin kvot missgynnas inte, trots att de betalar en större andel av avgiften, i förhållande till en producent som på grund av den sänkta avgiften ändå inte kan konkurrera med dem. Handeln påverkas inte heller enligt de franska myndigheterna, eftersom avgiftssystemet är knutet till en nationell produktionsvolym och även om den sänkta avgiften har gjort det möjligt för vissa producenter att höja sin produktion utan ekonomiska konsekvenser, beror detta på att andra producenter har minskat sin produktion. Den mängd mjölk som slutligen släpps ut på marknaden har inte förändrats och handeln mellan medlemsstaterna har inte kunnat påverkas.
- (29) I fråga om kommissionens påstående att de offentliga myndigheternas befogenhet att justera återbetalningen tyder på att myndigheterna har stor handlingsfrihet i sin behandling av ekonomiska aktörer utöver den enkla förvaltningen av skatteintäkter enligt objektiva kriterier, vilket enligt domstolen kan leda till att den enskilda tillämpningen av en allmän åtgärd blir selektiv⁽²⁾, betonar de franska myndigheterna att en allmän åtgärd som omfattar samtliga producenter infördes från och med regleringsåret 2009–2010 inför upphävandet av ordningen med mjölkkvoter och att tröskelvärdet för ersättning på 1 % eller 2 % inte är diskriminerande eftersom det tillämpas på alla mjölkproducenter utifrån den mängd som överskrider den individuella kvoten, vilket i praktiken leder till en sänkning av den avgift som tas ut. På samma sätt har en återbetalning beviljats alla små producenter med hänsyn till deras sårbara situation (produktionskostnader, känslighet för konjunkturedgångar) för att anpassa deras bidrag efter deras kapacitet och storleken på deras produktionsstruktur, i enlighet med de progressivitetsprinciper som ligger till grund för skattesatserna. Små producenter är sådana vars individuella kvot motsvarar högst 55 % av den genomsnittliga individuella kvoten på nationell nivå. Som helhet utgör dessa 25 % av producenterna och mindre än 20 % av den nationella kvoten.
- (30) Av alla dessa skäl och med hänsyn till att ersättningsordningen är öppen och offentlig och att alla villkor för genomförandet har offentliggjorts i förordningar vid regleringsårets slut i *Republiken Frankrikes officiella tidning* och har lagts ut på de statliga decentraliserade webbplatserna, anser de franska myndigheterna att ersättningsordningen inte uppfyller kriterierna för statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter (EUT L 337, 21.12.2007, s. 35).

⁽²⁾ Domstolens dom av den 26 september 1996, Frankrike mot kommissionen, C-241/94, ECLI: EU:C:1996:353.

- (31) Slutligen anger de franska myndigheterna att återbetalningarna från det berörda skattesystemet också har beviljats från fall till fall för regleringsåren 2006/2007 och 2007/2008 till uppfödare vars besättningar har drabbats av bluetongue.

V. KOMPLETTERANDE SYNPUNKTER FRÅN DE FRANSKA MYNDIGHETERNA

- (32) I en skrivelse via e-post den 18 februari 2013 ⁽¹⁾ lämnade de franska myndigheterna följande förtydliganden, efter att ha uppmanats att visa att samtliga regler för statligt stöd som var tillämpliga på stöd till pensionering och upphörande med verksamhet hade följts, med hänsyn till deras synpunkter efter inledandet av det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 i EUF-fördraget ⁽²⁾ och efter mötet den 12 december 2012.

Angående det stöd till upphörande med mjölkproduktion som beviljats för pensionering

- (33) Enligt de franska myndigheterna har jordbrukare kunnat få stöd till upphörande med mjölkproduktion på grund av pensionering från och med regleringsåret 2009–2010, efter det att den nationella ordningen för stöd till förtidspensionering upphävts. Villkoren för att genomföra den senare ordningen uppfyllde bestämmelserna i artikel 23 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ⁽³⁾, som bl.a. innebar att stöd enbart kunde beviljas om all jordbruksverksamhet upphörde. Dessa villkor har också tillämpats inom ramen för stödet till upphörande med mjölkproduktion. I praktiken utförs kontrollen av att mjölkproduktionen helt har upphört på plats av inspektörer som ansvarar för att kontrollera ett urval av jordbruksföretag på grundval av en riskanalys som görs av France AgriMer. Kontrollnivån är den som fastställs i EU-lagstiftningen. Enligt de franska myndigheterna har inga oriktigheter upptäckts.

Angående stöd till upphörande med mjölkproduktion som har beviljats som stöd för nedläggning av produktions-, bearbetnings och saluföringskapacitet

- (34) Efter att ha påmint om att ordningen med stöd till upphörande med mjölkproduktion kan tillämpas när producenten upphör helt eller delvis med sin mjölkproduktion i enlighet med artikel 75.1 a i förordning (EG) nr 1234/2007 och punkt 144 f i riktlinjerna 2007–2013 och att dessa stöd i majoriteten av fallen (80–90 % beroende på regleringsår) innebär att mjölkproduktionen upphör fullständigt, bedömer de franska myndigheterna ordningen mot bakgrund av de olika villkor som anges i punkt 144 i riktlinjerna 2007–2013 om nedläggningsstöd.
- (35) När det gäller frågan om det genomförda stödet är av allmänt intresse för en sektor med överkapacitet (punkterna 144 a–e i riktlinjerna 2007–2013) tillägger de franska myndigheterna, efter att ha påmint om argumenten i skäl 26, att det i de cirkulär som styr ordningen för stöd till upphörande med mjölkproduktion betonas att en del av de kvoter som återvinns ska återföras till den nationella reserven och omfördelas inom ramen för de vanliga tilldelningarna av kvoter, till förmån för de producenter som har kapacitet att producera mer än sin ursprungliga referenskvantitet och på så sätt främja mjölksektorns konkurrenskraft och bidra till den ekonomiska omstruktureringen. De franska myndigheterna hävdar dessutom bestämt att stödet bör omfattas av punkt 144 e i riktlinjerna 2007–2013, som innebär att stödordningar som omfattas av produktionsbegränsningar eller kvoter ska bedömas från fall till fall.
- (36) När det gäller frågan om det har krävts någon motprestation från stödmottagaren (punkt 144 f i riktlinjerna från 2007–2013) tar de franska myndigheterna upp fallet med de producenter som saluför sin mjölk genom leveranser till ett insamlingsföretag och fallet med producenter som saluför sin mjölk direkt till konsumenten genom direktförsäljning.
- (37) I fallet med producenter som saluför sin mjölk via leveranser till ett insamlingsföretag åtar sig den berörda producenten vid ett fullständigt upphörande att helt och hållet upphöra med leveranser och saluföring av mjölk och mjölkprodukter. Producenten ska i sådant fall lämna in ett intyg om att verksamheten fullständigt och

⁽¹⁾ Se skäl 13.

⁽²⁾ Se skäl 25.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

slutgiltigt har upphört inom 30 dagar efter dagen för upphörandet och senast den 31 mars år N + 1 (där N är det år då ansökan av stöd till upphörande med verksamheten lämnades in). De måste också åta sig att inte längre ansöka om kvoter. När verksamheten upphör delvis ska den berörda producenten åta sig att bevisa att en anläggning har lagts ned (om producenten har flera anläggningar) eller, om producenten enbart har en anläggning, bevisa att den maximala produktionsvolymen har minskats i motsvarande grad som referensvolymen. Därför måste producenten också visa upp anmälan om den kvot som producentens uppköpare har fastställt för det pågående regleringsåret och den nya kvoten för efterföljande regleringsår. Denna kontroll ska gälla fram till utgången av 2015, då kvoterna avskaffas. En producent som har begärt ersättning för att delvis upphöra med mjölkproduktionen kan inte heller få ytterligare ersättning för den delen vid ett senare tillfälle. Om producenten ansöker om och får ersättning för att upphöra med verksamheten fullständigt ska beräkningen ta hänsyn till de kvoter som producenten redan har fått ersättning för i samband med ett delvis upphörande av verksamheten.

- (38) När det gäller producenter som säljer sin mjölk direkt till slutkonsumenten måste producenten lämna in ett intyg om att produktionen för direktförsäljning har upphört inom 30 dagar efter dagen då verksamheten upphörde.
- (39) I alla dessa fall kontrollerar France AgriMer att intygen följs, inte enbart på administrativ nivå utan även på plats. Om oriktigheter upptäcks ska de felaktigt mottagna ersättningarna betalas tillbaka med en ränta som beräknas enligt en lagstadgad taxa och det kan också bli fråga om straffrättsliga påföljder.
- (40) Vad gäller principen om att enbart producenter som har haft faktisk produktion och produktionsanläggningar som har varit i faktiskt bruk ska kunna bli föremål för ersättning (punkt 144 g i riktlinjerna 2007–2013) anger de franska myndigheterna att det enbart går att bevilja stöd för upphörande med mjölkproduktion till producenter som har en produktion.
- (41) Angående kravet att endast företag som uppfyller obligatoriska miniminormer ska vara berättigade till stöd och att det ska vara uteslutet att stöd betalas ut till producenter vars produktionskapacitet redan har lagts ned eller för vilka en nedläggning förefaller oundviklig (punkterna 144 i och j i riktlinjerna 2007–2013), understryker de franska myndigheterna att mjölken, som levereras och betalas efter analys, alltid uppfyller obligatoriska miniminormer för att användas av mejeriet. Inget mjölkproducerande företag har skyldighet att upphöra med sin produktion till följd av att de inte uppfyller miniminormerna. Dessutom förklarar de franska myndigheterna att producenter som är under rekonstruktion eller tvångslikvidation är uteslagna från stödet, liksom alla företag som visserligen inte är föremål för ett sådant förfarande men som uppfyller de övriga kriterierna för ett företag i svårigheter (likviditetsproblem, kraftigt minskad omsättning, ökade förluster, ökande skuldsättning, minskande tillgångar).
- (42) I fråga om att alla ekonomiska aktörer inom sektorn ska ha tillgång till ordningen (punkt 144 k i riktlinjerna 2007–2013) framhåller de franska myndigheterna att det har funnits insyn i ordningen och att den har offentliggjorts, vilket innebär att den har varit tillgänglig för alla. Villkoren för att vara berättigad till stöd för upphörande med mjölkproduktion och för genomförandet av stödet beskrivs i de olika förordningar som har offentliggjorts vid regleringsårens utgång i *Republiken Frankrikes officiella tidning* och i cirkulären.
- (43) När det gäller kravet på att det inte ska förekomma någon överkompensation för förlorat kapital och framtida intäkter (punkt 144 l i riktlinjerna 2007–2013) understryker de franska myndigheterna att ersättningen sänks gradvis i förhållande till volym och tid. Dessutom utgörs en individuell referenskvantitet till 20 % av genomsnittet av de kvantiteter som har tilldelats under de fem regleringsåren före ansökan om stöd till upphörande med mjölkproduktion och denna del utesluts från beräkningen av ersättningen. Detta system innebär att ersättningens storlek inte överskrider det kvotvärde som kommissionen har beräknat för Frankrike. Detta argument styrks av siffror som visar att kommissionen uppskattade värdet på den franska kvoten till 200 euro/1 000 liter 2012, medan det värde som beräknats på grundval av de taxor som användes i Frankrike ger ett värde på 90 euro/1 000, vilket låg till grund för beräkningen av ersättningen.
- (44) Angående sektorns motprestation (punkt 144 m i riktlinjerna 2007–2013) anger de franska myndigheterna att ordningen för stöd till upphörande med mjölkproduktion i huvudsak finansieras med intäkter från systemet med särskilda överföringar, som har inrättats i enlighet med artikel 75.1 e i förordning (EG) nr 1234/2007 och som gör det möjligt för producenter att förvärva kvoter mot betalning. Den återstående finansieringen säkerställs genom offentliga eller privata medel (stat, kommuner och branschorganisationer).

- (45) I fråga om tillämpningen av punkt 144 n i riktlinjerna 2007–2013, där det föreskrivs att om en medlemsstat inför en stödordning i syfte att lägga ned kapacitet, ska den förplikta sig att inte bevilja något stöd för att skapa ny produktionskapacitet i den berörda sektorn under fem år efter det att nedläggningsprogrammet har avslutats, betonar de franska myndigheterna att ordningen med stöd till upphörande med mjölkproduktion syftar till att omstrukturera sektorn i enlighet med den möjlighet som erbjuds genom förordning (EG) nr 1234/2007, att de kvoter som frigjorts inom ramen för stödet finns tillgängliga för andra producenter och ordningens förenlighet med den förordningen måste bedömas av kommissionen.

Övrigt

- (46) I sitt faxmeddelande av den 15 januari 2013 underströk kommissionen att avgiften hade betalats av producenter till uppköpare men att de återbetalningar som föreskrivs i förordningarna om att inrätta avgiften också gjordes till uppköparna. Därför uppmanade kommissionen de franska myndigheterna att visa att uppköparna i sin tur överförde de återbetalda beloppen till producenterna.
- (47) I den skrivelse som överlämnades via e-post den 18 februari 2013 förklarar de franska myndigheterna att beloppen för de eventuella återbetalningarna till producenter som hade överskridit sin referenskvantitet tas ut vid källan, dvs. dras av direkt från beloppet för den avgift som fastställs vid regleringsårets utgång, och att återlämningsmekanismen vid avdrag på den överskottsavgift som producenten ska betala ingår i de godkända uppköparnas skyldigheter i enlighet med artiklarna 65 och 85 i den ändrade förordningen (EG) nr 1234/2007. Uppköparna är också skyldiga att redovisa ersättningar i enlighet med landsbygds- och havsfiskelagen.
- (48) När det gäller taket för ersättningar ⁽¹⁾ bekräftar de franska myndigheterna att de fastställda procentsatserna (1 och 2 %) tillämpas på alla producenter som har överskridit sin individuella kvot och enligt samma taxa under hela det berörda regleringsåret.
- (49) När det handlar om att bestämma de kvantiteter som ska ge rätt till återbetalning ⁽²⁾ förklarar de franska myndigheterna att mekanismen har utformats för att anpassa den franska produktionsgrenen till avskaffandet av kvoterna. Målet var att behålla budgeten för överskottsavgiften på en normal nivå och samtidigt bevilja återbetalning till små, sårbara producenter (15 % av producenterna utgör 10 % av den nationella kvoten). Enligt myndigheterna är mekanismen förenlig med principerna om progressivitet som ligger till grund för skattesatserna och som det hänvisas till i punkt 24 i kommissionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag ⁽³⁾ och det har införts en kompletterande återbetalningsmekanism för de producenter som inte kan få den ersättning som är avsedd för "små producenter" men som ändå befinner sig i en sårbar situation med hänsyn till den referenskvantitet som de innehar. Syftet är att undvika tröskeeffekter.
- (50) I sin skrivelse av den 20 januari 2017 förklarar de franska myndigheterna att de återbetalningar som avses i andra och tredje strecksatsen i skäl 16 omfattas av en ordning för stöd av mindre betydelse i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 ⁽⁴⁾, eftersom de beviljas på de villkor som anges i den förordningen och som är tillämpliga retroaktivt.
- (51) Vad gäller frågan om ersättning för förluster till följd av bluetongue förklarar de franska myndigheterna slutligen att sjukdomen har lett till att vissa producenter har ändrat beteende. De har sett sina marginaler minska kraftigt och tvingats hantera svårigheter i samband med bl.a. ett förbud mot uttag ur besättningen. De har kompenserat detta genom att överskrida sina produktionskvoter. Därför har det införts en ordning för återbetalning av den mjölkavgift som tillämpas inom ramen för det nationella skattesystemet eller i enlighet med artikel 84.1 b i förordning (EG) nr 1234/2007, om den nationella kvot som avses i artikel 78 i den förordningen överskrids. Ersättningen har betalats ut i följande omfattning:

— Under regleringsåret 2006–2007, 5 % av kvoten i det område som har satts i karantän och 2,5 % i de övriga reglerade områdena, där förlusterna inte var lika stora.

— Under regleringsåret 2007–2008, en maximal ersättning på 10 000 liter (motsvarande 4 % av den genomsnittliga kvoten), oavsett område.

⁽¹⁾ Se skäl 29.

⁽²⁾ Se andra och tredje strecksatserna i skäl 16.

⁽³⁾ EGT C 384, 10.12.1998, s. 3.

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn (EUT L 352, 24.12.2013, s. 9).

- (52) Eftersom den nationella kvoten inte överskrider anser de franska myndigheterna att systemet med återbetalning är förenligt med samtliga bestämmelser i underkapitel V.B.4 i riktlinjerna 2007–2013 och med de villkor som anges i artikel 10.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006 ⁽¹⁾. Framför allt betonar de följande:

- Stödet har beviljats jordbrukare (punkterna 131, 132 e och 137 i riktlinjerna 2007–2013).
- Den återbetalning som är avsedd som kompensation för mottagarnas förluster är förenlig med artikel 107.3 c i EUF-fördraget, punkt 132 a i riktlinjerna 2007–2013 och artikel 10.2 och 10.3 i förordning (EG) nr 1857/2006.
- Återbetalningen infördes på grundval av EU-lagstiftning (rådets direktiv 2000/75/EG ⁽²⁾) och nationell lagstiftning (artikel L 221-1 i landsbygds- och havsfiskelagen) som en åtgärd mot den berörda sjukdomen (åtgärdsprogram) och som ett uttryck för de offentliga myndigheternas oro över detta sjukdomsutbrott (punkt 132 b i riktlinjerna 2007–2013 och artikel 10.4 i förordning (EG) nr 1857/2006).
- Syftet med återbetalningen är att ge ersättning för de olika åtgärder som de behöriga myndigheterna rekommenderade eller beordrade (punkt 132 c i riktlinjerna 2007–2013), särskilt de begränsningar som införts, med förbud mot att flytta djur.
- Jordbrukarens beteende har inte bidragit till en ökad sjukdomsrisk (punkt 132 d i riktlinjerna 2007–2013).
- Det finns ingen risk för överkompensation (punkt 136 i riktlinjerna 2007–2013) eftersom det handlar om en engångsåtgärd mot en epizooti, vilket utesluter risken för kumulering.

VI. BEDÖMNING

Tillämpningsområde

- (53) Vid inledningen av det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 i EUF-fördraget (se skälen 24 och 25 i beslutet om att inleda förfarandet) visades att den uttagna avgiften inte är en skatt i den mening som avses i rättspraxis, varför denna bedömning kommer att bygga på två från varandra fristående delar: Dels de återbetalningar av avgiften som avses i skäl 16, dels de stöd till upphörande med mjölkproduktion som har finansierats fram till och med regleringsåret 2011/2012, eftersom kommissionen den 15 maj 2013 godkände en stödordning för upphörande med mjölkproduktion som omfattar regleringsåren 2012/2013 och 2013/2014 ⁽³⁾.
- (54) Denna analys omfattar inte stöden till destruktion av mjölk som förorenats med PCB eftersom de franska myndigheterna i detta avseende har lämnat förtydliganden om den exakta tillämpningen av de relevanta förordningarna om stöd av mindre betydelse ⁽⁴⁾ och stöden uppfyller villkoren i de förordningarna och därför inte anses vara statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, vilket betyder att kommissionen inte behöver uttala sig om dem. Analysen omfattar inte heller det stöd som har betalats ut som kompensation i samband med bluetongue.

Förekomsten av ett stöd

- (55) I artikel 107.1 i EUF-fördraget anges att "[o]m inte annat föreskrivs i fördragen, ska stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller produktion av vissa varor, så vitt det påverkar handel mellan medlemsstater, vara oförenligt med den inre marknaden."
- (56) För att en åtgärd ska kvalificeras som statligt stöd i den mening som avses i den artikeln ska följande kumulativa villkor vara uppfyllda: i) Åtgärden måste tillskrivas staten och beviljas med hjälp av statliga medel. ii) Åtgärden

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion av jordbruksprodukter och om ändring av förordning (EG) nr 70/2001 (EUT L 358, 16.12.2006, s. 3).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/75/EG av den 20 november 2000 om fastställande av särskilda bestämmelser om åtgärder för bekämpning och utrotning av bluetongue (EGT L 327, 22.12.2000, s. 74).

⁽³⁾ Statligt stöd SA.36009 – Frankrike, stöd till upphörande med mjölkproduktion (dokument C(2013)2762 slutligt av den 15 maj 2013).

⁽⁴⁾ Se skäl 27.

ska gynna mottagaren av stödet. iii) Åtgärden ska vara selektiv. iv) Åtgärden ska snedvrیدا eller riskera att snedvrیدا konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna. Med hänsyn till det tillämpningsområde som fastställs i skälen 53 och 54 måste denna bedömning göras på grundval av de återbetalningar som avses i skäl 16 och av stödet till upphörande med mjölkproduktion.

- (57) När det gäller de återbetalningar som avses i skäl 16 andra och tredje strecksatsen konstaterar kommissionen att de franska myndigheterna har inrättat dem inom ramen för en ordning för stöd av mindre betydelse i enlighet med bestämmelserna i förordning (EU) nr 1408/2013, som ska tillämpas retroaktivt. De utgör därför inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.
- (58) När det gäller den återbetalning som avses i skäl 16 första strecksatsen gjorde kommissionen på grundval av de uppgifter som den hade tillgång till i beslutet om att inleda förfarandet bedömningen att denna återbetalning (som ingick i de nedsättningar som anges i det beslutet) innehöll ett inslag av stöd eftersom den finansierades av staten som därmed avstod från resurser. Dessutom gynnade återbetalningen vissa företag (de mjölkföretag som fick återbetalningen och därmed fick lägre finansiella kostnader som andra mjölkföretag måste bära) och riskerade att snedvrیدا konkurrensen och påverka handeln med tanke på Frankrikes ställning på marknaden. Kommissionen förklarade också att det inte gick att avgöra om förekomsten och differentieringen av återbetalningen var motiverad av det befintliga skattesystemets utformning och underströk att de offentliga myndigheternas möjlighet att differentiera återbetalningen verkade tyda på en godtycklig behandling av aktörerna som var mer långtgående än en enkel förvaltning av skatteintäkter. Inget tydde heller på att bidragsekvivalenten för nedsättningarna kunde omfattas av en ordning för stöd av mindre betydelse som innebar att låga stödbelopp kunde anses inte utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.
- (59) För att utvärdera de franska myndigheternas argument om att återbetalningen inte innebar någon förmånlig behandling av en kategori av aktörer är det lämpligt att först ta fram ett referenssystem som gör att man kan kontrollera om åtgärden är selektiv, dvs. om den har gynnat vissa producenter i förhållande till andra som befinner sig i samma faktiska och rättsliga situation. I detta fall har systemet tillämpats på producenter som har överskridit kvoten (samtliga producenter som tillhör denna kategori befinner sig i samma faktiska och rättsliga situation eftersom de omfattas av avgiften; de producenter som inte har överskridit sin kvot befinner sig däremot inte i samma rättsliga och faktiska situation, inte enbart för att de har hållit sig inom gränserna för sin kvot, utan även för att de inte omfattas av avgiften).
- (60) Med hänsyn till de upplysningar som de franska myndigheterna har lämnat konstaterar kommissionen att återbetalningen har beviljats utan diskriminering till samtliga producenter som har överskridits sin kvot och att den har justerats mellan olika regleringsår och inte mellan de berörda producenterna under samma regleringsår. I beslutet av den 17 augusti 2010 ⁽¹⁾ föreskrivs en återbetalning av avgiften på 1 % av kvoten för alla producenter som hade överskridit sin kvot och i beslutet av den 16 augusti 2011 ⁽²⁾ föreskrivs en återbetalning av avgiften på 2 % av kvoten, även i detta fall för samtliga producenter som har överskridit sin kvot. Därför konstaterar kommissionen att systemet är sanktionsordning eftersom det endast tillämpas när kvoterna överskrids. Eftersom denna sanktion endast påverkar producenter som befinner sig i samma faktiska och rättsliga situation och återbetalningen tillämpas och inte gynnar någon producent framför någon annan, är ordningen inte selektiv. Ett av kriterierna i artikel 107.1 i EUF-fördraget är därmed inte uppfyllt för återbetalningen, som alltså inte kan betraktas som ett statligt stöd. Därmed behöver de övriga kriterierna i samma artikel 107.1 inte analyseras vidare.
- (61) Stödet till upphörande med mjölkproduktion innebär en fördel för mottagarna som får tillgång till resurser för att finansiera annan jordbruksverksamhet jämfört med sina konkurrenter. Fördelen beviljas med statliga medel (intäkterna från avgiften och kompletterande medel från offentliga myndigheter – se skäl 11 i beslutet om att inleda förfarandet) och gynnar vissa företag (företag med verksamhet inom sektorn för mjölkproduktion). Enligt domstolens rättspraxis visar enbart det faktum att ett företag får ökad konkurrenskraft i förhållande till konkurrerande företag genom en ekonomisk fördel som det inte skulle ha fått inom ramen för sin vanliga verksamhet att det finns en risk för snedvridning av konkurrensen ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Se skäl 16.

⁽²⁾ Beslut av den 16 augusti 2011 om uttag av en avgift för uppköpare och producenter av mjölk som har överskridit sin individuella kvot för leveranser under regleringsåret 2010–2011 (beslut vid utgången av regleringsåret för leveranser).

⁽³⁾ Domstolens dom av den 17 september 1980, Philip Morris Holland BV mot kommissionen, C-730/79, ECLI:EU:C:1980:209.

- (62) Enligt domstolens rättspraxis anses statligt stöd påverka handeln mellan medlemsstaterna när företaget är verksamt på en marknad som omfattas av handel inom EU ⁽¹⁾. I detta fall är stödmottagarna verksamma på marknaden för mjölkprodukter, som omfattar handel inom EU ⁽²⁾. Den berörda sektorn är öppen för konkurrens på EU-nivå och är alltså känslig för varje åtgärd som gynnar produktionen i en eller flera medlemsstater. Stöd till upphörande med mjölkproduktionen kan alltså snedvräda konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna.
- (63) Mot bakgrund av detta anses villkoren i artikel 107.1 i EUF-fördraget vara uppfyllda. Stödet till upphörande med mjölkproduktion är därför statligt stöd i den mening som avses i den artikeln. Stödet kan anses vara förenlig med den inre marknaden endast om det uppfyller något av de undantag som föreskrivs i EUF-fördraget.
- (64) Med tanke på egenskaperna hos stödet till upphörande med mjölkproduktion kan det enda undantag som skulle kunna åberopas i detta fall vara det som avses i artikel 107.3 c i EUF-fördraget, som innebär att stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner kan anses förenligt med den gemensamma marknaden, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.
- (65) Eftersom stödet till upphörande med mjölkproduktion inte har anmälts till kommissionen måste möjligheten att tillämpa det undantag som avses i artikel 107.3 c i EUF-fördraget bedömas mot bakgrund av de regler för statligt stöd som var tillämpliga när stödet beviljades. Enligt de upplysningar som de franska myndigheterna har lämnat har stödet till upphörande med mjölkproduktion beviljats i två tydliga former: stöd till pensionering och stöd till kapacitetsnedläggning. De uppgifter som anges i skäl 33 visar att stödet till upphörande med mjölkproduktion i form av stöd till pensionering är en fortsättning på den nationella ordningen för stöd till förtidspensionering som finansieras inom ramen för landsbygdsutvecklingspolitiken från och med regleringsåret 2009–2010. De kriterier för förenlighet som ska tillämpas för det berörda stödet är därför de som anges i riktlinjerna 2007–2013. När det gäller stödet till kapacitetsnedläggning visar tabellen i skäl 21 att stöd har betalats ut för regleringsåret 2006–2007. Bestämmelserna i det beslut som reglerar stödet ⁽³⁾ visar dock att de första besluten om att bevilja stödet togs 2007, dvs. efter det att riktlinjerna 2007–2013 började tillämpas. Det är alltså de riktlinjerna som kommer att användas som referens för bedömningen av det berörda stödets förenlighet.

Stöd till pensionering

- (66) Enligt punkt 85 i riktlinjerna 2007–2013 ska stödet vara reserverat för primär produktion (jordbrukare). Enligt punkt 87 ska kommissionen förklara att statligt stöd för förtidspensionering är förenligt med artikel 87.3 c i fördraget (numera artikel 107.3 c i EUF-fördraget) om det uppfyller kraven i artikel 23 i förordning (EG) nr 1698/2005. Enligt punkt 88 i riktlinjerna 2007–2013 krävs dessutom ett permanent och definitivt upphörande av all kommersiell jordbruksverksamhet.
- (67) I detta fall konstaterar kommissionen med tanke på skäl 33 att endast jordbrukare har beviljats stöd till upphörande med mjölkproduktion i form av stöd till pensionering, att den ordning för förtidspensionering som har införts i Frankrike har godkänts inom ramen för landsbygdsutvecklingspolitiken, dvs. bl.a. för att den var förenlig med artikel 23 i förordning (EG) nr 1698/2005, och att villkoren för att godkänna ordningen, inklusive ett upphörande av all jordbruksverksamhet, har uppfyllts när stödet till upphörande med mjölkproduktion har beviljats.
- (68) Därför konstaterar kommissionen att bestämmelserna i riktlinjerna 2007–2013 om stöd till förtidspensionering eller upphörande med jordbruksverksamhet har uppfyllts.

⁽¹⁾ Se särskilt domstolens dom av den 13 juli 1988, Franska republiken mot Europeiska gemenskapernas kommission, C-102/87, ECLI:EU:C:1988:391.

⁽²⁾ År 2011, ett år som ingår i den period då stödet betalades ut, var Frankrike den näst största mjölkproducenten i EU, med en produktion på 25,27 miljoner ton, på en marknad där handeln inom unionen uppgick till cirka 14 miljoner ton, vilket omfattar både import och export.

⁽³⁾ Beslut av den 28 augusti 2006 om att bevilja ersättning för ett fullständigt eller delvis upphörande med mjölkproduktion och genomförandet av en särskild ordning för överföring av referenskvantiteter för mjölkproduktion för regleringsåret 2006–2007.

Stöd till upphörande av verksamhet

(69) I riktlinjerna 2007–2013 fastställs följande relevanta villkor för förenlighet:

- Stödet måste vara av allmänt intresse för den berörda sektorn (punkt 144 a).
- Om det råder överskottskapacitet måste stödet ingå i ett omstruktureringsprogram i vilket det fastställs tydliga mål och en tidsplan, ansökningarna bör samlas in under högst sex månader och nedläggningen av kapacitet måste ske inom ytterligare 12 månader (punkt 144 b och c).
- Stödet får inte hindra mekanismerna hos den gemensamma organisationen av marknaderna och stödordningar som gäller sektorer med produktionsbegränsningar eller kvotering ska bedömas från fall till fall (punkt 144 e).
- Det krävs en motprestation från stödmottagaren, som vanligtvis består av ett definitivt och oåterkalleligt beslut att slopa eller slutgiltigt lägga ned produktionskapacitet. Detta innebär att företaget i fråga antingen lägger ned kapaciteten helt och hållet, eller – om företaget har mer än en produktionsanläggning – lägger ned en specifik produktionsanläggning. Det krävs en juridiskt bindande utfästelse från stödmottagaren om att nedläggningen är definitiv och oåterkallelig och att mottagaren inte inleder en likadan verksamhet någon annanstans. Dessa åtaganden ska även gälla eventuella framtida köpare av en berörd anläggning (punkt 144 f).
- Endast producenter med en faktisk produktion och produktionsanläggningar som har varit i faktiskt och konstant bruk under de senaste fem åren före nedläggningen ska ha tillgång till stödordningarna för kapacitetsnedläggning (punkt 144 g).
- Endast företag som uppfyller obligatoriska miniminormer är berättigade till stöd (punkt 144 i).
- Det måste kunna uteslutas att stöd betalas ut för att rädda och omstrukturera företag i svårigheter (punkt 144 j).
- Ordningen bör vara tillgänglig för alla ekonomiska aktörer i sektorn på samma villkor (punkt 144 k).
- Stödbeloppet bör strängt begränsas till kompensation för värdet förändringar på egendom plus ett belopp som stimulansåtgärd som inte får överstiga 20 % av detta värde (punkt 144 l).
- Sektorn bör bidra med minst hälften av kostnaderna för stödåtgärderna (punkt 144 m).
- Inget stöd får beviljas för att skapa ny produktionskapacitet i den berörda sektorn under fem år efter det att nedläggningsprogrammet har avslutats (punkt 144 n).

(70) Enligt punkt 11 i riktlinjerna 2007–2013 är tillämpningen av artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget i sektorer som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaderna underordnad de bestämmelser som fastställs i de berörda förordningarna, varför det första villkor som ska kontrolleras är att bestämmelserna för den gemensamma organisationen av marknaderna respekteras.

(71) I artikel 75 i förordning (EG) nr 1234/2007 fastställs följande:

”1. I syfte att omstrukturera mjölkproduktionen eller för att förbättra miljön och i enlighet med närmare bestämmelser som de ska fastställa med beaktande av parternas rättmätiga intressen, får medlemsstaterna

- a) bevilja ersättning genom en eller flera årliga utbetalningar till producenter som åtar sig att definitivt lägga ned hela eller en del av sin mjölkproduktion och tillföra den nationella reserven de således frigjorda individuella kvoterna,
- b) på grundval av objektiva kriterier fastställa de villkor på vilka producenter i början av en tolv månadersperiod av den behöriga myndigheten eller av ett av denna utsett organ, mot betalning, får erhålla en extratilldelning av sådana kvoter som andra producenter i slutet av den föregående tolv månadersperioden definitivt har frigjort mot en ersättning, i en eller flera årliga utbetalningar, vilken motsvarar ovannämnda betalning,

[...]”

- (72) Eftersom artikel 75 beskriver exakt de mekanismer som ingår i den ordning för stöd till upphörande med mjölkproduktion som Frankrike har inrättat och innebär att medlemsstaterna är fria att anta bestämmelser för genomförandet av ordningen för stöd till nedläggning av verksamhet, konstaterar kommissionen att ordningen för stöd till upphörande med mjölkproduktion inte hindrar den gemensamma organisationen av marknaderna och inte stör dess goda funktion.
- (73) När det gäller kravet på att stödet ska vara av allmänt intresse för sektorn går det i detta fall inte att hänvisa till att det inte råder överkapacitet, vilket framgår av skäl 74. Stödet är inte heller kopplat till nödvändiga insatser som rör hälsa eller miljöskydd. Det är dock inte enbart dessa kriterier som kan vara relevanta (att de är uppfyllda räcker för att motivera att stödet är av intresse, men det betyder inte att andra kriterier inte kan beaktas) och i detta fall konstaterar kommissionen att de franska myndigheternas argument ⁽¹⁾ är giltiga, inte enbart för att stödet gör det möjligt att frigöra produktionsmöjligheter och omfördela dem för att förbättra konkurrenskraften hos företag som omfattas av en kvotering, utan också för att den mekanism som används motsvarar den som tillämpas inom ramen för den berörda gemensamma organisationen av marknaderna.
- (74) När det gäller förekomsten av ett omstruktureringsprogram med tydliga mål och en tidsplan när det råder överkapacitet inom sektorn konstaterar kommissionen att de berörda kriterierna är uppfyllda, av följande skäl:
- Det kan anses råda överkapacitet inom sektorn: Det främsta målet med det system med mjölkkvoter som föreskrivs i förordning (EG) nr 1234/2007 (och i förordning (EG) nr 1788/2003 innan dess) är att minska obalansen mellan utbud och efterfrågan på den berörda marknaden och även minska de strukturella överskotten som obalansen leder till, för att på så sätt skapa en bättre balans på marknaden (se skäl 36 i förordning (EG) nr 1234/2007 och skäl 3 i förordning (EG) nr 1788/2003).
 - Stödet till upphörande med mjölkproduktion beviljas inom ramen för en ordning vars syfte är att omstrukturera produktionen genom att ge jordbrukare som vill det möjlighet att pensionera sig från sektorn och ställa de kvantiteter som de kunnat producera till förfogande.
 - När det gäller tidsplanen föreskrivs i besluten om ordningen för stöd till upphörande med mjölkproduktion en tidsfrist på mindre än sex månader för att lämna in ansökningar och en frist på mindre än ett år för att upphöra med verksamheten (vilket i detta fall innebär en kapacitetsnedläggning eftersom kvoten dras in från den berörda jordbrukaren). I beslutet av den 23 juni 2009, om stöd till upphörande med mjölkproduktion för regleringsåret 2009–2010 föreskrivs t.ex. att ansökningar om stöd ska lämnas in senast den 31 augusti 2009 och att produktionen ska upphöra senast den 31 mars 2010. Samma tidsfrister används i besluten om de andra regleringsåren, med skillnader som beror på dagen för antagandet av beslutet, men alltid inom de gränser som föreskrivs i riktlinjerna 2007–2013.
- (75) När det gäller den motprestation som ska erbjudas konstaterar kommissionen med tanke på skälen 36, 37 och 38 att stödmottagaren för att få stödet definitivt måste avstå från hela eller en del av sin mjölkkvot. I punkt 144 f anges att motprestationen normalt ska bestå av att ett företags hela kapacitet läggs ned, men det bör påpekas att i detta fall får delar av produktionskapaciteten läggas ned i enlighet med det kvotsystem som styrs av förordning (EG) nr 1234/2007. Därför kan en delvis nedläggning betraktas som en tillräcklig motprestation av stödmottagaren i detta fall. Att avstå från kvoter kan dessutom i detta fall likställas med en faktisk nedläggning av ett företag. När det gäller de åtaganden som ska göras måste den som ansöker om stöd lägga fram ett intyg om att produktionen slutgiltigt har upphört och avsäga sig alla krav på nya kvoter i framtiden. Om det är fråga om ett delvis upphörande ska de intyg som ska lämnas till uppköparen år för år visa att produktionen verkligen har minskat. Därmed är kriteriet för motprestationen uppfyllt.
- (76) I fråga om kriteriet för stödberättigande som rör den faktiska verksamheten och användningen av produktionskapaciteten under de fem åren före kapacitetsnedläggningen konstaterar kommissionen, precis som de franska myndigheterna har uppgett ⁽²⁾, att stödmottagarna verkligen måste bedriva produktion och utnyttja sin kvot för att kunna få stöd. Visserligen innehåller besluten om stödet till upphörande med mjölkproduktion inga hänvisningar till den femårsperiod som anges i punkt 144 g i riktlinjerna, men det framgår av bestämmelserna för beräkning av stödet i sig att denna period har respekterats. Precis som anges i skäl 43 utgörs en individuell referenskvantitet till 20 % av genomsnittet för de kvoter som har beviljats under de fem regleringsåren före en ansökan om stöd till upphörande med mjölkproduktion, vilket bevisar att det har bedrivits produktion under den perioden. Därför anser kommissionen att kriteriet om verksamhetens varaktighet är uppfyllt. Stöd som tillämpas

⁽¹⁾ Se skäl 35.

⁽²⁾ Se skäl 40.

i sektorer som omfattas av produktionsgränser eller kvoter ska granskas från fall till fall. Därför understryker kommissionen att bestämmelserna i förordningarna (EG) nr 1788/2003 och (EG) nr 1234/2007 inte innehåller några angivelser om att kriteriet på fem år måste uppfyllas.

- (77) När det gäller respekten för normer visar de franska myndigheternas förklaringar ⁽¹⁾ på ett tillfredsställande sätt att detta kriterium är uppfyllt.
- (78) I fråga om möjligheten att utesluta företag i svårigheter från att få stöd konstaterar kommissionen att de kriterier som anges i skäl 41 motsvarar dem som ingår definitionen av ett företag i svårigheter som anges i punkterna 10 c och 11 gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽²⁾ från 2004, som var tillämpliga när det berörda stödet beviljades. Därför anser kommissionen att kriteriet om uteslutning av företag i svårigheter är uppfyllt.
- (79) När det gäller kravet på att ordningen ska vara tillgänglig för alla aktörer i sektorn konstaterar kommissionen att de enda undantag som finns i ordningen för stöd till upphörande med mjölkproduktion gäller producenter som inte följer gällande lagstiftning, t.ex. i fråga om miljön eller om att uppfylla normer. Eftersom alla som följer lagstiftningen alltså kan få tillgång till ordningen anser kommissionen att kriteriet om att ordningen ska vara allmänt tillgänglig är uppfyllt.
- (80) När det gäller begränsningen av stödet till vad som är nödvändigt för att kompensera för värdeförluster på egendom plus en ekonomisk stimulansåtgärd på högst 20 % av egendomens värde, konstaterar kommissionen att det inte förekommer någon överkompensation av kvotens verkliga värde, med hänsyn till de siffror som anges i skäl 43 och framför allt på grund av att motsvarande 20 % av de individuella kvantiteterna automatiskt utesluts från beräkningsgrunden för stödet.
- (81) När det gäller frågan om att sektorn ska täcka minst hälften av kostnaderna konstaterar kommissionen att tabellen i skäl 21 och de förklaringar som de franska myndigheterna har lämnat ⁽³⁾ visar att stödet till stor del finansieras av systemet med särskilda överföringar, där det är producenterna som genererar intäkter till ordningen genom att köpa kvoter. Förhållandet mellan de belopp som härrör från systemet med särskilda överföringar och de som kommer från andra finansieringskällor visar framför allt att systemet med särskilda överföringar (dvs. producenterna) bidrar med mer än 50 % av finansieringen av stödet för upphörande med mjölkproduktion. Kommissionen konstaterar därför att kriteriet om att sektorn ska täcka minst halva kostnaden är uppfyllt.
- (82) När det slutligen gäller förbudet mot att skapa ny kapacitet i den berörda sektorn under fem år efter det att nedlägningsprogrammet har avslutats konstaterar kommissionen att detta kriterium inte är relevant i detta fall eftersom syftet med stödet för upphörande med mjölkproduktion inte är att säkerställa en nettominskning av produktionskapaciteten inom mjölksektorn på nationell nivå utan att omstrukturera produktionen inom ramen för den nationella kvoten, i enlighet med artikel 75 i förordning (EG) nr 1234/2007 ⁽⁴⁾.

VII. SLUTSATSER

- (83) Kommissionen konstaterar att de återbetalningar som avses i skäl 16 inte innehåller statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.
- (84) Vidare konstaterar kommissionen att stödet till upphörande med mjölkproduktion har beviljats i enlighet med riktlinjerna 2007–2013 och att det därför kan förklaras förenligt med den inre marknaden i enlighet med artikel 107.3 c i EUF-fördraget, trots att det har införts i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget.

⁽¹⁾ Se skäl 41.

⁽²⁾ EUT C 244, 1.10.2004, s. 2. Riktlinjernas giltighetstid, som ursprungligen fastställdes till den 9 oktober 2009, förlängdes en första gång till den 9 oktober 2012 (meddelande från kommissionen om förlängd giltighet för gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter [EUT C 156, 9.7.2009, s. 3]) och därefter en andra gång (meddelande från kommissionen om förlängd giltighet för gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter av den 1 oktober 2004 [EUT C 296, 2.10.2012, s. 3]), tills de ersattes av nya regler som har varit tillämpliga sedan den 1 augusti 2014 (meddelande från kommissionen – Riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av icke-finansiella företag i svårigheter [EUT C 249, 31.7.2014, s. 1]).

⁽³⁾ Se skäl 44.

⁽⁴⁾ Se statligt stöd SA.36009 – Frankrike, stöd till upphörande med mjölkproduktion.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De återbetalningar av den avgift som införts genom artikel 25 i lag nr 2005-1720 av den 30 december 2005 till förmån för den nationella organisationen för jordbruks- och fiskeriprodukter (France AgriMer) utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 2

Det stöd till upphörande med mjölkproduktion (ACAL) som har finansierats från början av regleringsåret 2006/2007 till slutet av regleringsåret 2011/2012 utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Det stödet är förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 27 september 2017.

På kommissionens vägnar

Phil HOGAN

Ledamot av kommissionen
